

ZOMBOR és VIDEKE

POLITIKAI LAP

Szerkesztőség:
Kossuth-utca 166 szám, Falcolone-féle ház.
Kiadóhivatal
oblat Károly könyvnyomdája, Kossuth Lajos-utca.

Felolós szerkesztő:
Dr. ALFÖLDY ÁRPAD.

Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fillér.
Nemzetünknek: Egész évre 8 kor., Félévre 4 kor., Egy negyedévre 2 kor.
Helyi elosztás: vasárnap és ünnepnapok.

Perculum in mora...

Tetszeleg magának minden toll al-
lan, hogy lángoló betűkkel váljék tolmácsolójává nemzeti iparunk fellendülésének, megerősödésének, Szép, nemes cselekedet, talán hasznos is egyben, mely kötelessége minden magyar embernek. Garmadákban ontják a sok betűt — betű mellé ezernyi bombaszlikus, nagyhangzú frázis durrog el — de minden csak írott szó marad — jó ha egyáltalán olvassák.

Szegény magyar iparunk ezalatt elcsenevész a hatalmas, cvszázados, osztrák szomszéd erős ipara mellett. Azok még ankéteznek, gyűléseznek, feliratoznak, ha egy egy magyar miniszter megengedi magának azt a hallatlan merészséget, hogy magyar iparvállalatok létesítésénél ajánlja, hogy hazai forrásból szerezze be a gyár szükségeltető anyagain.

De hiszen nem ez kell a magyarnak. Kereskedelmi miniszterünk és az ipari ügyek legfőbb illetékményese Sze-
rényi József miniszteri tanácsos, mindent elkövetnek hatáskörükben, hogy gyermekeiket élő magyar iparunk erős-
bödjék, nagyobbodjék, gyarapodjék.

Még is látszik áldásos tevékenységüknek a nyoma, de nem abban a mértékben, a melyben joggal elvárhatnók, s ennek oka nem lefelfedezett tevékenységében keresendő, hanem sokkal mélyebben fekszik.

Lajtántuli szemszédaink, hogy látták meginduló üvegyáraink működését az-
zal felelték. Hogy leszállították üvegyártmányokat árát olyan olcsóra, hogy egy fillérenyi hasznuk sem maradt mellette. Céljukat — a magyar üvegyárakat tönkretenni — el is érték, mert nem voltak képesek, a kezdet nehézsége mellett, még az anyagokkal is küzdeni, beadták a derekukat. Alig pusztult el a sok becsületes tőke, melyet vállalkozó iparosaink üvegyárakba fektetett, az osztrákok tetemes áremeléssel felelték. Papírgyárunk minden Az újságok, melyek kennek hűdfeik, a magyar ipar, így meg amugy, osztrák papírosok találgatják e' nek ipartartó cikkeit. Volt üvegyárunk is, ez is a mult történetébe tartozik. Így vagyunk sok egyébbel (sajna) és szegényszetre mondvá.

Hazánk iparának egyik legnagyobb gátja azonban, mely a lent felsoroltakon és a magyar ember vétkes indolenciáján nem törődéségen kívül, távolabbi

fekszik, a nagy tőke, az arisztokrácia, a nemesség, a vagyon visszanonulásában keresendő.

Nem mondom, hogy a katonáskodás, az ügyvéd, orvos, mérnök, papi, vagy hivatalnok pályá nem szép, nem hasznos, nem szükséges, de utóvégre nem lehet mindenki katona, ügyvéd, orvos, mérnök, pap, vagy hivatalnok.

Az arisztokrácia és a nemesség a miniszteriumokba tódul, ha minden protegének kellő állást, pozíciót akar-nék teremtani, úgy nem elég az a néhány miniszterium, mely rogyásig van tele, de minden megyében elkelle egy-felhány belőle. Így van az a többi felsorolt pályákkal is.

Intelligenciánk, a vagyonosabb osztály volna hivatalnok, hogy vas kezekkel hazánk zsenje iparának, kereskedelmének karjai alányúlva, az anyagok mellett, — kaszinó és löversenyek helyett, — minden tudásukat, latba vinnék országos iparunk és kereskedelmünk erős-bödését előmozdítani.

Mindaddig míg országunk, hazánk létele az időtől, — mely az mulást befolyásolja, van függővé tőve; egységes, öntudatos, hatalmas lépésekről még csak álmodozni is merészség, de

A „ZOMBOR és VIDEKE” TARCZAJA.

Azt hittem...

Azt hittem hogy a csalódás
Síromat megássa...
— S látásodra meg-megtűjul
Szivem dobogása.

Oh, de többé nem pacsirta
Büvös dalát zsongja...
— Boldogságom halálának
Lett a gyászharangja.

Evek multán.

— Naplójegyzetek. —

(Folytatás.)

Péror pajtásunk, a tolnokságig emelkedett már akkor, öt év előtt Temes megyébe hitt. Hogy szavának már volt súlya, tapasztaltam, mert folyamodásomra csakhamarmegjött a kinevezésMóricz földre.

Képzheted, milyen volt az életem eleinte az oláhok között. Ma is csak jövővenyének érzem köztük magamat.

Szülőföldemtől távol vetve, idegen világban, messze jó barátaimtól oly üres, oly rideg volt körülöttem minden... Te persze azt nem tudod elképzelni aztán mennyire megváltozott minden, a mikor késő, szerető számra Szegszárdról eljött hozzám feleségül az én feleségem, a ki azóta igaz feleséghez méltóan megosztja a tanított fekete kenyér mellett minden bajomat, keservemet, — hisz ezekben arra felénk sem fukarkodik a mi életünk: — és az öröm megsokszorozza benső együttérzése.

Emlékszel, mint tanuló, mint gondoltuk el életünknek ezt a részét? — Hogy a feleséggel a legnagyobb boldogság fog beköltözni a lakásunkba... A

lakás pedig — előre úgy be lesz rendezve, mintha virágos kert lenne. Rózsák futják be még a kis ház tetejét is... Aztán, ha a tanítás, a munka után ebbe a virágos kertbe hazatérünk, boldogító megnyugvás, megelégedés száll szívéinkbe, amikor nem az „asszony”, nem a „nő”, hanem a „feleség” szerete elűzi homlokunkról a gond nehéz fellegét...

— Emlékszem... És áldhatom a sorsomat, hogy kívánságomat teljesítte. — Talán senkinek nem oly nehéz „feleséget” találni, mint a tanítóknak. Én a szerencsések közé számítom magamat, mert az enyém valóban „segítő társam a menzetségek közt, édes hazánk érdekében végzett munkámban, felkém, ereje ő, a ki buzdít, ha esüggedek, s küzdelmem verjejtékét szerető kézzel törli le; — s életem minden kellemetlenségéért megjutal-

feljebb! — 14 meter — póstábi- és vámmontesen száll tva! Minik kiválasztásra, nemkülönben fekete, fehér és színes „Henneberg-selyem” blousok és ruhák alkalmás 45 krtól 14 ft 65 krtig méterenkint.

Csak akkor valódi, ha közvetlen tőlem rendelik!

HENNEBERG G. selyemgyáros Zürichben.
Cs. és kir. udvari szállító.

Mennyasszonyi-selyem-ruha

10
ft
50
kr-
tól

a mely pillanatban, önnállók leszünk, ipar és kereskedelem tekintetében, nemzeti erőnk egy csapásra óriássá nő, hatalmas, aktívképessé lesz, mert el-múlt ma már az az idő a mikor az agrárius viszonyok voltak az országlét-tényezője, ma az a nemzet az az orszá-g a hatalom birtányosa, mely önál-ló, életképes iparral, hatalmas nagyke-reskedéssel bír.

Nézzük a németeket, lépésről lé-pésre szorítják ki az angolokat, a fran-ciákokat, a világkeresedelem piacáról, igen ám, csak hogy a feudális fundu-sok birtokosai ott nem kardbojban, a hivatalnok, vagy kártya asztal mö-gül lesik üdvösségüket, de a praktikus brittek mintájára, iparvállalatok létesíté-sébe fektetik minden anyagi, morális és personális tehetőségüket és abba fog-nak, a mi legalkalmasabbnak kínálkozik, tűnik előtűk.

Na de nem szavakat akartam papir-ra vetni, melyeknek egyedül célja ha-sábokat tölteni. Vessen minden apa magá-ra, nem e jobban szeretné ha elmondhat-ná: a fiam belügy vagy nem tudom mi-lyen miniszteriumban ez vagy amaz, a helyett, hogy mind — sajna — szégyen-ke-dve vallja be: kereskedő, vagy ipar-os. Ez az, uraim, ebben vagyunk még: Ázsia. Ma egy ország kereskedelme, ipara fontosabb akármi másnál és ép-pen a tehetetősebb az intelligensebb elemeknek kellene bele vegyülnie, hogy az felviruljon, quazi meg-nemesedjék, min ottjék a fába a nemesebb virágzóbb ágakat.

Ma még jobban imponál, ha név-jegyére a legkisebb napidíjas oda ír-hatja «városi hivatalnok», mintha akár-milyen nagykereskedőről van szó, de hi-szem és remélem, nincs messze az az idő, a mikor, miként az angol meg a német kereskedő: büszke kereskedői, iparosok voltára nem lesz szégyen szép magyar hazánkban kereskedőnek, iparos-

nak lenni, s a mikor szégyenkedve fo-gunk a mulba visszatekinteni, milyen kicsinyes gondolkodásu volt ez intelligens, a civilizizáció legmagasabb foka felé törő nemzet a multban . . .

Adja az ég minden tudó ura, no meg a magyar honfitársaink és a szép hazánk társadalmi tényezői, hogy így le-gyen. . . .

Hazánk, iparunk és kereskedelmünk erősbödésére, gyarapodására fellendülé sére. . . .

A király a magyar nemzethez.

Azon hü ragaszkodás, melyet a ma-gyar nemzet O felsége iránt mindenkor és különösen 70-ik születésnapja alkalmá-ból oly meghatóan tanusított, nem tévesz-tette el hatását.

A mi nagyszivű királyunk megérté a magyar nemzet szíve dobbanásit; királyi lelke tuláradt az örömtől, látva, hogy a magyar nemzet mennyire méltányolja az ő királyi szándekait és ennek viszonzásul köszönő iratot intézett Széll Kálmán mi-niszterelnök útján a magyar nemzethez.

Meghatva olvassuk felkent királyunk sorait. Mint a templomba hívó harangszó zúg az szerte a hazában és Kárpátoktól az Adriáig áhitattal hallgatja azt minden magyar a főúrtól kezdve a legutolsó kunyhó lakosáig, amint azt Urunk kirá-lyunk óhajtotta. Megdobban a szivünk, mert érezzük, hogy e szavak egy igazi királyi szavai, a ki valóban „Dei Gratia“ Isten kegyelméből való király és érezzük, hogy ez a király nemcsak a magyarok királyja, de magyar király is, aki egy az ő magyar népével érzelemben, törökvé-sekben, hazafiságban és gondolkodásban.

De nemcsak a magyar nemzet, az egész világ elragadtatással olvassa e ki-rályi üzenetet, melyben meggyőzően nyil-talozkzik meg azon rajongó odaadás, mely-lyel Szent István fölkennt utóda nemzeté-nek és országának fölvirágoztatására, jólétének előmozdítására szentelt és szen-teli életét. Nemes, dicső élet, mely, miként a gyertya, ha elfogy is, de a közzjóra vi-lágít. Magasztos, dicső példa, melyet sem a kortársak, sem az utókor megközelíteni nem fognak tudni. De ha van, aki ezt az életet, ezt a királyi önfeláldozást

megérténi és méltányolni tudja, úgy a magyar nemzet az, mely dicsőségesen ural-kodó királyának lovagias, nemes alakját ember és uralkodói érelyét szívébe zárta és kész érte, személyéért, hazáért, trónjá-ért ösítő öröklött hűségével és vitőzőség-vel vért és vagyont, életét és mindenét föl-áldozni. Mindent a királyért és hazáért!

A király köszönő irata, melyhez Széll-hoz intézett, a következő:

Kedves Széll! Hetvenedik születés-napom alkalmából a magyar korona orszá-gainak összes lakosságától oly számos szerenese és üdvkívánat érkezett hozzám és a hűség is oly sokféle alakban nyil-vánult, hogy a személyemiránt való általános ragaszkodás lélekemelő módon nyer kifejezést. Mélyen meghatótan utasi-tom önt, hogy legmelegebb és legben-sőbb köszönetemet, mely még a leg tá-volabbik uny h ó b a i s eljuss on, országszerte hirdesse. Tudják meg Ma-gyarország népei, hogy életemet javuknak szenteltem, hogy boldognak érzem magamat jólétüket előmozdítani, hogy a hűségben, ha za fiasságban és kölcse-ső-nősi alomban látom azon erőstámaszokat, melyeken a haza jövője nyugszik. A mindenható Isten áldja meg és oltal-mazza azon kapesot, mely engemet népemmel összeköt.

Kelt Ischlben, 1900. évi augusztus 18-án.

Ferencz József, s. k.

Széll Kálmán, s. k.

A hétről.

Olyan régen nem jutottam hozzá, hogy e lapok hasábjain elmondjam az én mon-dani valómat, hogy akár a „Nyárról“ ezi-met is adhatnám ennek a czikkelyemnek. De hát tessék megengedni, hogy in me-dias remények, s így csak a hétről ír-jak. Ez elmult s az azt megelőző hét valósággal az ünnepeké volt. Kezdetűk a kereszténység jubileumán, majd a mi Urunk születésének ünnepe jött, a szent királyunk ünnepe zárta be ez ünnepek sorozatát.

ma azzal a valódi családi boldogsággal, a melyet aranyakért, rangért nem lehet megvenni, a melyet egyedül csak a szív biztosít.

Hallgass, ebben különösen hallgas, a szíved szavára, mert ha az életben, mond-juk a pályánk által nem biztosíthatunk magunknak kevés gondú életet, mert ez nem mindig szokott a lelkiismeretes, lelkes munkának dija lenni, a családi boldogság biztosítása már egyedül a lelkünkől, szí-viünkől függ, s azt szó ne vezesse tévut-ra. Mert akkor, az a nő, a ki hivatásá-nál fogva élettünk angyalul van rendel-ve, — ördögünnké leszen . . .

— Tóni, Te igazán boldog vagy. Ér-tem szavaidból, gondolkodásodból, látom a gyöngédségből, a mit kedves tied iránt tanusítás, — szöböl, a melyek-ke szölitott öket. — Maradjon meg ez a nagy boldogságod egész életedre.

Ilyet kívánok én neked is.

— Köszönöm; . . . de én nem remé-lem . . .

— Mennyivel vagy te rosszabb nálam, hogy nem érdemelnd meg?

Tudod, a sors engem nagyon marokra fogott, amióta az élet utját járom, és nem

tapasztaltam soha még gyöngéd viselke-dését irántam. Csak az tellett be egy pillanatra, amit tanulgatás közben elmon-tam akkor. — Első állomásom olyan volt a minőnek kívántam. Csendes kis község, — körülte víz partján, liget tele-tele esal-gógnyal, dalos madaraknak egész sere-gével, — közelben erdő minden örömmel, a melyet lelkeim kívánt tőle. Mik boldo-gan, megelégedetten jártam a határt, — lelkemnek a természet minden kívánatos szépet megmutatott . . . Az emberek között én is azokat találtam környeze-temben, a kiket te; — a házigazdám a mestert, a tenyerén hordta a nép. Megérdemelte; — az én szemeimmel azt láttam, hogy első sorban minden idejét, az iskolának szenteli. Biztak benne, amint kell is, hogy bizzanak a tanítóban. Megér-demelte, szava igaz volt, tartalma okos, szándéka nemes . . . Amint én a „tani-tót“ elképzeltem az intézetben . . .

Egy pillanatilag tartott ez életem, azóta markos sors már az emlékéit is el-vette volna, ha bírná. — Elvitt pár hét mulva a sir szélére. Egy lépés volt csak hátra — akkor eleresztett. Hónapok mul-tával mehettem vissza a tanítványaim kö-

zé. — Akkor bemutatta, hogy nem min-den kartárs olyan igazán jó tanító és jó pályatartó, mint a házigazdám. — És ez az alak, más-más formában csak, — azóta mindig utamban volt. Mondom, az alakja változott csak, mert a lényege és a neve ugyanaz most is, és a jövőben is az. Irigység.

Első alakjában azt irigyelte, hogy a beteg ember is kap fizetést; — aztán, hogy más is tud valamit; — aztán hogy más is tesz valamit.

Láttad te is bizonyosan az — életben.

Nálam még az a rossz szokása is megvolt, hogy a cselekedetemet félre ma-gyarázta, a miből származó kellemetlen-ségek mind jók lettek volna arra, hogy — az iskola, a gyermek szenvedjen érte, — de erős maradtam, nem szegődtem azok közé, a kikben lelketlenül megosínálták az utat. — Megtalálom mindenért a köszöne-tet, a hálát ott, a hol élek, a hová néz kísér be semmi rossz: az iskolában . . .

. . . S mivel a sors aztán nem vál-tott semmit be többé, ne csodálkozzál, ha én olyan boldogságot nem remélek, minő a tied. — Én pedig olyant akarok, — ne legyen rá panasz a szívemnek . . .

A kereszténység kilencszázados jubileumát bizony nem az alkalom jelentőségéhez mérten ünnepeltük. Mintha bizony csak úgy titokban akarták volna ünnepelni akár a keresztény üldözöttek idejében. Utóvégre is, talán csak a keresztény vagy ha úgy tetszik a róm. katolikus felekezetnek nem kell fölnie attól, hogy ünnepben valaki is háborgatni merészelje, de az ilyen módon való ünnepelés alkalmasak az ilyenféle vélemény felkeltésére. Nem akarunk senkit sem rosszakarattal vádolni, de az indolentia, a nem tördömség olyan nagy mérvű az összes tényezők részéről, hogy lehetetlen ezt szó nélkül hagyni. A róm. katolikus egyházat ami egyházaink között itt városunkban feltétlenül megilleti a vezérszerep: s mégis azt látjuk, hogy ha ennek a felekezetnek ünnepe van, a helyett hogy a többi felekezetek is felhivatának a valódi ünnepelésre, a helyett maguk a katolikusok is csak úgy titokban, a nyilvánosság teljes kizárással ünnepelnek.

Annál lélekemelőbb volt a király születésének évforduló ünnepe. Városunk lakossága a maga teljes egészében egész lélekkel ünnepelt. Az előestén az egész város ki volt világítva, még azok a kunyhók is, a melyekhez oly meghatározott módon intézte köszönését a király. Az ünnep napján az összes felekezetek templomában háláadó isteni tisztelet volt; a katolikus templomban Te Deum volt, a gör. keletiéknél az esperes tartott háláadó isteni tiszteletet, míg a zsidóknál dr. Fischer Mihály főrabbi mondott szép alkalmi beszédet. Ennek az ünnepnek fénypontját azonban ez ének képezte. A főként Lifsicz Leó gyönyörűen énekelt egyházi dalokat, s szép erős hangjával valóságos betöltötte a zsinagógát, s igaz áhitatot keltett a nem zsidó vallású hallgatók lelkében is, a casinó egyetli dalárda pedig szépen énekelte a „Zszozatot és a Hymnust“.

Az ünnepi hét elmúltával aztán megkezdik a munkát minden vonalon. Az igazságszolgáltatás kezd bele jönni a kerékvágásba, a szabadságukat élvezett bírák és hivatalnokok ismét ott ülnek író-és tárgyaló asztalaik mellett, az iskolák ifjúsága már kezd jelentkezni a város utcáin. Eljötték kosztos helyeket keresni; no meg a beiratásoknál maguknak helyet biztosítani.

Mikor mi egy kis kerülő Nagel tanárunk vendéglátó házához kerültünk Tónival, ott már együtt voltak mindannyian, a kiket a mi találkozásunk érdekelt. Fogyasztották a sört, a tormás virsli-t, az omló pogácsát... Nem is esoda, hisz olyan lekötözölő nyájassággal, kedvességgel szemben, a minővel a szívélyes háziasszony, a házi kisasszony felhívta figyelmünket az ételre, italra, — nem maradt még hátra, minthogy szorgalmasan üritsük a söröskorsókat — persze a hölgyek egészségére! — és pusztítsuk a virsliket „kebelbéli állapotaink javára.“

A lehangolt kedélyek újra felbuzdulnak, s most már az apróbb, de annál kedvesebb mozzanatok hoztuk egymás emlékezetébe — diákeveinkből. Volt azok közt olyan „sörözéssel egybekapcsoló“ emlék is, a mikor kerültük a tanácsura: társaságát. Egy ily esetnek emlékét őrzi a gyermek álmainak paródiaja is. Emlékeztek még rá?

(Folyt. köv).

Lévay Nándor.

Városunk még e tanév folyamán egy jelentékeny kulturintézzettel gazdagodik. Még ez időn meg lesz a zenede. Akár ki mit mondjon is, de ha ez a kulturális intézmény létesül, a legnagyobb érdeme ennek az intézetnek a létesítésében Paul Kálmánnak lesz. Közönet illeti azokat is kétségkívül, kik az intézet létesülését anyagi támogatásukkal lehetővé tették, de ha még egyszer annyi pénz került volna is egyívű, Paul buzgólkodása, s tegyük hozzá optimizmusa nélkül nem tudták volna az intézetet megvalósítani. Lesznek, tudom peszimizisták, akik egy kissé keráinak fogják mondani az én örvendezésem, ezeket azonban, reményem, hamar megfogja ezüfolni az intézet megnyitása.

— y. — z.

Hírek.

* **Kinevezés.** A pénzügyminiszter Lóduing Ignác panaszai adóbiztost a helybeli kir. adóhivatalhoz ellenőrré nevezte ki.

* **Előléptetések.** A szegedi kir. főügyész Kiss Ferenc újvidéki, Szép Antal zombori és Bodnár Gábor szabadkai törvényszéki togházörzörmestereket az altisztek részére megállapított fizetés első; Vidákovits Pál újvidéki és Kmety Sámuel szabadkai törvényszéki fogházörzörmestereket pedig az altisztek részére megállapított fizetés második fokozatába léptette elő.

* **Kinevezés.** A honvédelemügyi m. kir. miniszter piskárosi Szilágyi Lajos, a Ludovika Akadémián végzett növendékét a szabadkai 6. honvédelmalog-zredhez hadapród-tiszthelyettesé nevezte ki.

* **Kinevezés.** A pénzügyminiszter Elekes Ferenc újvidéki másodosztályú adótarost a szabadkai adóhivatalhoz elsőosztályú adótarossá nevezte ki.

* **Személyi hir.** Báró Vojnits István Szendrőn néhány heti tartózkodásra Püstyén fürdőbe utazott.

* **Személyi hir.** Dr. Átányi József, szolnoki kir. ügyész esütörtök este Zomborba érkezett.

* **Eljegyzés.** Dietzgen Imre újvidéki kereskedő eljegyezte Györgyvánszky György ny. törvényszéki bír. a vármegyei gazdasági egyesület titkárnak leányát, városunk egyik szépségét, Györgyvánszky Gizella kisasszonyt.

* **Beiratás a zombori áll. főgymnasiumban az 1900—1901 tanévre.** Tisztelettel értesítem a t. cz. közönséget, hogy a zombori áll. főgymnasiumban az 1900—1901. tanévi beiratások folyó évi szeptember 1., 3., és 4. mindenkor reggeli 9—12 között fognak megtartatni. A beiratások fizetendő: 8 korona főlvételi díj; 1 kor. 20 fillér értesítődíj. b kor. ifj. könyvtári díj. — Az I. osztályba jelentkező, valamint a más intézetből jövő tanulók tartoznak a múlt iskolaévi bizonyítványon kívül még az újraoltási bizonyítványt és keresztlevelet is bemutatni. — A javító vizsgálatok aug. 31. d. u. 2 óraor kezdődnek; az erre vonatkozó részletes utasítás aug. 21-től kezdve a fekete táblán olvasható. A magánvizsgálat írásbeli része szeptember 1. délelőtt, a szóbeli része ugyanazon napon délután 2 óraor, esetleg szeptember 2-án délelőtt veszi kezdetét. A pótló vizsgálat szeptember 1-én délután 3 óraor fog megtartatni. A főlvetelre valamint az osztályfői beiratásra a tanuló csak a szálló vagy helyettesének kíséretében jelentkezhetik. — Végül kérem a t. cz. szülöket, hogy a kosztosház választásánál nagy körültekintéssel járjanak el, mert az intézet, ha komoly kifogása van a lakás ellen, új lakás választását követelheti; amennyiben pedig a tanuló az intézet kifogását nem respektálná,

az iskola az illető tanulót az intézetből kiléptetnek tekintik. A gymn. igazgatóság.

* **Halálozás.** Özv. Auer Józsefné szül. Frey Mária urasszony folyó hó 22-én életének 45. évében meghalt. Elhunytáról családja a következő gyászjelentést adta ki: Fájdalommal tudatjuk úgy a magunk, mint a többi rokonság nevében is, hogy szeretett anyánk, testvérünk és sógorónk özv. Auer Józsefné szül. Frey Mária hosszas szenvedés után életének 45-ik évében e hó 22-én esti 8 óraor jobblétre szenderült. A drága halott földi maradványait e hó 24-én délután fél 5 óraor fogjuk a szent Rókusról nevezett temetőbe örül nyugalomra kísérni és lelki ügyeért az engesztelő szentmiséidőzotot e hó 30-án délelőtt 9 óraor a helybeli róm. kath. templomban az Urnak bemutatatni. Zombor, 1900. évi augusztus hó 23-án. Emléket kegyelettel őrizzük! Auer Aurél, Auer József, Auer Anna, gyermekei, Frey Imre, Frey Béla, Frey Fanny, férj. Schick Károlyné, Frey Emil, Frey Karolin, Frey Laura, Frey Józsa férj Buday Istvánné, testvérei, Frey Imréné szül. Burgstaller Julia, Auer Ferencz, Auer Ferenczné szül. Rogitta Julia, özv. Gaschösser Lajosné szül. Auer Antónia, Mrazek Istvánné szül. Auer Bella, Mrazek István, Frey Béláné, Frey Emilné szül. Gubányi Hermin, Buday István, sógorai és sógoróni.

* **Uj-Szivácsi mükedvelők mulatsága.** E hó 18-án, mint már jelezve is volt, az Uj-Szivácsi tanuló-ifjúság által megtartott mükedvelői színi előadás kitünően sikerült. Ugyanis Szilgietzi Edének „Lilomfi“-ját adták elő oly rutinnal, hogy sok kipróbált színésznek is becsületesen vált volna. A közönség pompásan mulatott. A szereplőket sokszor kitáplált. A játékon czérel előadott színi előadás tiszta jövedelme 104 K. 24 E., mely a szegény iskolás gyermekek felruházására fog fordítatni. Fölfizettek: Müller Katica 3 k. Kupa László (Halas) 2 k. — Székely Sándorné (Gyulafalva) 2 k. — Bolez Henrik (Kernyája) 1 k. — Ferencz Adám 1 k. — Goldfáhn Bertalan (Zombor) 1 k. — Hettesheimer Daniel 1 k. — id. Hettesheimer Jakab 1 k. — Hoffmann Henrik 1 k. — Keeky András (Ó-Szivác) 1 k. — Keek Károly (Ó-Szivác) 1 k. — Kohlenberger Pál (Szonta) 1 k. — Löwenthal Henrik 1 k. — Neugebauer Hermann (Zombor) 1 k. — Poór József 1 k. Rakita László (Ó-Szivác) 1 k. Ronay Károlyné (Zombor) — 60 f. — Szabadka Mihály (Zombor) 1 k. — Dr. Spitzer István (Kernyája) 1 k. — Spitzer Sándor (Zombor) 1 k. — Theisz Frigyes (Kis-Sztapár) 1 k. — Varga József (Ó-Szivác) 1 k. — Vollweber Jakab 1 k. — összesen 26 k. 60 fill. Az egyiken iskolás gyermekek nevében fogadják a nemes adakozók a rendezők háláját és köszönetét.

* **Afrikai vendég Kulán.** Schellenbacher Ferencz afrikai szállodatulajdonos a múlt hét elején ifjúkori barátjának: Czeiss Károly kulai vendégörsnek látogatására községünkbe érkezett. Schellenbacher Budapesten született, de még kis gyermek volt, mikor Ausztriába került. Itt ismerkedett meg a kitünö vendégörsökkel Czeiss Károlyval, akinek oldalánál a mellett egy nagyobb szállodában inaszkodott. Ezelőtt 14 évvel azon elhatározással hagyta el Ausztriát, hogy Amerikában fog letelepedni, a véletlen azonban Londonba, majd Délafrikába sodorta, ahol le is telepedett és ma Uitenhágában (Transvaalban) virágzó szállodája van. Neje, aki ide is elkísérte férjét, londoni leány, a legnagyobb elragadtatással beszél magyarországi élményeiről. A ritka vendégek ezelőtt 3 hónappal keltek utra, 31 napig hajózátkaz Európába, s itt Nápolyban szálltak partra. Olaszország nevezetesebb városait sorba jártak, s Bécsen

Budapestén át jöttek Kulára, ahol természetesen nemcsak ifjúkori barátjuk és kitűnő házigazdájuk részéről, — hanem ennek nagyszámú tisztelői és ismerősei részéről is a legszívesebben fogadtattak. Itt megjelentek az ifjúsági hangversenyen és a tüzoltóság mulatságain is, nagy élvezettel hallgatták az ifjúság játékát és gyönyörűséggel szemléltek lelkes nemzeti táncunkat: a ropogós csárdást. Nyolcz nap irti tartózkodásuk után hagyták el Kula közését, s a párisi világkiállítás megtekintése után Londonon áttérnek vissza hazájukba, ahol akkora már vége lesz az angol-bír háborúnak. Az afrikai vendégek ezen kis körutazása mintegy 4000 frtba kerül.

* **A m. kir. állami felső iparis-kolában** (VIII. Népszínház-utca 8. sz.) az I.-s évfolyamra a beiratások szeptember hó első napján kezdődnek s 5-ik napjáig tartanak. A budapesti m. kir. állami felső ipariskola igazgatósága.

* **Deákok**, kik Budapestre iskolába vagy egyetemre készülnek, jó ellátást kaphatnak olcsó árak mellett VII. B. Kazinczy-utca 12. I. emelet 25.

* **Pótló éretts. vizsgálat a szegedi közégi főgymnasiumban.** A pótló érettségi vizsgálatok írásbeli része f. é. szept. 3., a szóbeli része pedig szept. 10. veszi kezdetét; miről az érdekelt tanulók azzal értesíttetnek, hogy ezen vizsgálatra való jelentkezőkkel a szegedi közégi gym. igazgatóságának értesítésére adni el ne mulasszák. A gymn. igazgatóság.

† **Halálozás.** Vettük a következő gyászjelentést: Megtört szívvel jelentjük forrón szeretett testvérünk, sógorunk, illetőleg nagybátyánk Roheim Sándor urnak hosszas betegsége után életének 45-ik évében e hó 17-én történt gyászos elhunytát. A drága halott földi maradványai e hó 19-én d. e. 10 óraker fognak Budán, a farkasúti temető izraelita osztályának halottas házából nyugalomra tetetni. Budapest, 1900. évi augusztus hó 17-én. Aldás és béke poraira! Roheim Henrik, Roheim Károly, dr. Roheim Lipót, Roheim Ferenc, Roheim Nánán, mint testvérek. Roheim Julia szül. Freund, Roheim Nina szül. Frank, Roheim Hermína szül. Musquitter, Roheim Teréz szül. Landsinger, mint sógornők. Czilszer József, mint sógor, Roheim Margit, Roheim Erzsike, Roheim Jenő, Roheim Olga, dr. Fürth Ernőné szül. Roheim Elza, Roheim Alfréd, Roheim Ilona, Roheim Irén, Roheim Samu, Aczél Józsefné szül. Roheim Frida, dr. Roheim Ödön, dr. Moskovics Jenőné szül. Roheim Jenny, Roheim Zsiga, Czilszer Ede, Steiner Miksáné szül. Czilszer Helén, Strasser szül. Czilszer Fanny, Czilszer Béla.

* **Tanítónő választás.** Szauder Irma b.-vaskuti okleveles tanítónő az apatini polgári iskolához segéd-tanítónőül megválasztott.

* **Tanárválasztás.** A zentai főgimnáziumhoz Orbán Károly okleveles tanár, dr. Hacker Kálmán szakvizsgázott tanárjelölt és dr. Bakonyváry Iván zalaapáti plébános választották meg tanárokká.

* **Véres kardpárbaj.** Gajáry Béla dr. bács-almási kir. járásbíró, Gajáry Ödön és Gajáry Géza országgyűlési képviselők ücsse, mult pénteken a bajai huszárkaptanyában kard párbajt vívott Fördös Vilmos huszár főhadnaggyal. Fördös az első összecsapásnál jobb karján súlyosan megsebesült, Gajáry sérletlen maradt, mire a párbajt beszüntették. Segédke voltak Gajáry részéről dr. Tarajossy Sándor orsz. képviselő és Fiozzer Béla aljársbíró, Fördös részéről báró Podmaniczky Endre és Schnitzler Károly huszárkapitányok. A párbajra okot, mint értesülünk, a főhadnagynak Gajáryhoz intézett sértő levele adott.

* Szintársulatunk Tatán.

Deák Péter társulata a mult héten: becsütött a tatabi közönségtől. Az utolsó este-téket a jutalomjátékok foglalták le. Kedden Pálly Nina jutalomjátékául a Szultán operette került előadásra, melyben a jutalmazott művésziesen énekelte és játszott Szelmil szerepét. Minden énekszámát stírius megtapsolták, azonkívül tisztelői egy gyönyörű koszorúval is meglepték. Sikertől esteje volt Gy. Lónyay Piroskának is, ki Roxelana gyönyörű dalait érzéssel, nagy hatással énekelte. A fő enoch szerepében Szalóki H. Dező jeleskedett. — Pénteken utolsó előadásul a Házi béke került előadásra, Murányi, Dulich, Percel Mari, Lomniczy, Vadász és Szalóki sikerült összejátékában mutatták be Bisson szellemes vígjátékát. — Deák társulata e hó közepén Eisekujvárt kezdte meg előadásait, onnan Egerbe mennek, hol a téli szezon kezdetéig maradnak.

* **Lóverseny Szabadkán.** A ma megtartandó lóverseny nagyon érdekesnek ígérkezik, miután több vidéki versenytálló tulajdonos nevezett. A mezőgazdák versenyére 4, az egyesület díjra 5, az eladóversenyre 4 és a gyűlöletversenyre 5 nevezés történt; Vécsey Ervin báró, Liptay Béla báró, Vojnits Simon és Vojnits Sándor.

* **Honvédek a táborban.** A szabadkai 6-ik honvéd gyalogezred Szabadkán és környékén tartja most gyakorlatait. Tegnap reggeltől ma délig Tavanok körül sáortáborban voltak a honvédek s a nagy esőzés folytán sok kellemetlenségük volt.

* **Agyonütötte a villám.** Nagy zivatar vonult át tegnap délután 2 óra tájban Szabadka fölött. Félelmetesen dörgött, villámlott és le is csapott az V. körben Koosz festő házába. A folyóson játszadozott Sebestyén Mihály 10 éves fiu egy kis leányt és egy hatalmas villám, mely a házba csapott, szerencsétlen kis fiut sújtotta, aki nyomban élettelenül terült el. A kis leányt semmi baja sem történt. A villámcsapás ugyanezen házban az emeleten lakó Lányi Ignáczné térdeit is érintette, ruhája megégett, lábai pedig súlyosan megsebesültek.

* **Kitüntetett tüzoltóparancsnokok.** Az országos tüzoltó-szövetség tudvalegyleg Vermes Béla orsz. képviselő és Skozza Zoltán szabadkai tüzoltó-főparancsnokot küldte ki Párisba a nemzetközi tüzoltókongresszusra. A kiküldötkeket kitüntetés érte Párisban, amennyiben Vermes Béla arany és Skozza Zoltán pedig ezüst Medaille D'Honneur-t kapott.

* **Mérgezés.** Egy fiatal asszonyt vitték be a szabadkai kórházba, aki még pénteken gyufaoldattal megmérgezte magát s azóta a szenvedések egész kálváriáját élte keresztül. A farsangban esküdték örök hűséget Vujkovics-Zámics Alajos vámtelkei földmives feleségének. A férj azonban nem szerette feleségét, került-e a házat és csak akkor volt otthon, mikor felesége a városban időzött, ahol anyja tartózkodik. Az asszony még f. hó 17-ikén bejött anyjához a városba és elkeseredésében gyufaoldatot ivott, mely azonban nem ölte meg. Azóta szenved, kínlódik borzasztó módon. Anyja, aki tudott a dolgról, nem hívott orvost, attól való félelmében, hogy megtudják az esetet; ma mégis rászánta magát és orvost hívatott, aki azonnal jelentést tett.

* **Pályázat.** A zombori kir. pénzügyigazgatóságnál számtanácsosi állásra pályázat van hirdetve. Pályázati kérvények 14 nap alatt adandók be.

* **Uj adótárnok.** Már több mint hat hónapja, hogy a szabadkai magy. kir. adóhivatalnál az adótárnoki állás üresedésben van. A magyar királyi pénzügyminiszter Elekes Ferencz ujvidéki másod

osztályu adótárnokot Szabadkára első osztályu adótárnokká nevezte ki.

* **Keleti J.** hirnevés budapesti orthopaediai műintézet-tulajdonos Koronaherczeg-utca 17. szám alatti üzethelyiségét megnagyobbította és oly finyesen mintaszertien, rendezte be, hogy az egész monarchiában az első helyt foglalja el. Elsőrangu orvosi tekintélyek is elismerik, hogy Keleti orthopaediai műintézete Hessing (rendszer szerint) hol cs. és kir. szab. sérv kötők, műlábak, műkezek, járó- és nyújtókészülékek, egyenestartók stb. mérétek szerint jóállás mellett készítettnek, — a legkényesebb és legmagasabb igényeket is kielégíti.

* **Figyelmeztetés.** Ph. Mayfarth és társa bécsi gépgyárosok prospektusa lapunk mai számához mellékelve van, amire t. olvasóinkat b. figyelmét felhívjuk.

* **Fertőző betegségek ellen,** melyek leginkább az egészségtelen ivóvíz által terjesztetnek, biztos óvszer a tisztá, egészséges ásványvíz. Felhívjuk tehát szives olvasóink figyelmét a „Kristály” Szt. Lukácsfürdői hegyi forrás hirdetésére.

(Valódi francia gummy és hal hólyag tutcaja 80 krtól 4 frtíg. **Engel Mór** uri-divatárúk raktárában Zomborban

(**Meidinger kályha** megvételre keresetik.

A zombori ügyvéd-egylet indítványai.

A „zombori ügyvéd egylet” folyó hó 7-én, Szilágyi Mórnak, az ügyvéd-egylet elnökének Ferencz-csatornamenti szállásán tartott választmányi ülésében, amint már megirtuk, elhatározta, hogy a szabadkai ügyvédi kamara választmányának 350/1900 sz. al. megkeresésére az egylet tagjai módosító indítványokat fognak beküldeni. Az indítványok a következők:

ad. 1. A kamara kiváonatossan tartja, hogy a kényszerbefizetés elvéré alapított országos ügyvédi nyugdíjintézet felállítását kimondó és nem megengedő törvény hozassék.

ad. 2. A kamara nem pártolja a budapesti kamara által tervebe vett országos nyugdíjintézetnek az ugyanazon kamara által kidolgozott alapszabályok mellett leendő felállítását: ezen alapszabályokat módosításokkal sem tartja elfogadhatónak, mert a következő főbb elvi pontokban más az álláspontja:

a) A kamara az országos nyugdíjintézetet országos törvényvel kívánja életbeléptetni oly képen, hogy annak minden kamarának minden tagja coipsó tagja legyen. A tagság közvetlen és ne kamaránkénti. A tagsági kötelező, a befizetés mindenre egyenlő, egyenlő a nyugdíj és egyenlő feltételekkel megillet mindenkit.

b) A feltételek között legyen a koron és a betegségen kívül a munkaképesség is. A nyugdíjas nem működhet többé.

c) A javaslat 26. és 27. §-ában körülírt feltételek elfogadhatók az „érdemtelenség”-nek nevezett eset kivételével, amelyet — eltekintve az egészen helytelen elnevezéstől — mint elvet sem fogad el a kamara, mert ha valakin a kamarai évi illetmény be nem hajtható, az nyilván még inkább rászorul a nyugdíjaztatásra, mint más, nemhogy még ezért fosztassék meg jogaitól.

d) Az igazgatást oly alapon kívánja a kamara szerveztetni, hogy abba nagyobb befolyása legyen a vidéknek. A szavazás legyen közvetlen; habár kamaránkénti.

e) A nyugdíjintézet vagyonát nagyobb biztonságot nyújtó módon kívánja a kamara elhelyeztetni, mint a javaslat tervezi.

Valami a mi színészetünkről.

Nemsokára kitárulnak Thalia templomának ajtai. Kezddönek a színlelőadások, megindul újra a kulissza-pletyka, kezdődik újra a közönség elégedetlensége a színigazgatóval, kezdődik az igazgató panasza a közönségre.

Meglepetés készül a publikumnak. Titokban csinálják, alig tud róla egyik-két ember. S ez a meglepetés kellemes: restaurálják a városi színházat.

Leszakgatták a perlelt drapériákat, melyek a páholyok felett dísztelenkedtek, felszedték a kopott üléske posztóit, s lekaparták az ősi festések fakult cizrádát. S jön helyébe új díszítés, új kárpitozás, a földszinti ülőhelyek ülőkeit áthúzzák ujjonnan, a páholyok garnitúráit új szép ripsz garnitúra váltja fel. A falakat, a menyezetet, az oszlopokat új festés fogja ékesíteni.

Igy aztán mégis kellemesebb lesz a színházba járás, melytől annyi zombori férfi, s annyi család fázik előre. S ezt nem is titkolják.

— Ah! kérem! Nem érdemes színházba járni, mondogatják. A társulat rossz, a darabok régiek, az igazgató nem elég ügyes.

Vizsont az igazgató, imígyen sohajtozik meghittebb társaságban:

— Ah! kérem! Tudnék én társulatot hozni ide, olyat, hogy még Milán szerb király is megnyálná utána a száját. De nem vagyok én bolond, a közönség nem jön színházba, hát csak a magam veszteségére nem hozok ide kitünő truppot. Jó az ilyen helyre az ilyen is!

Igy beszél a felséges publikum s így beszél a direktor.

És mindkettőnek igaza van!!!

A közönségnek igaza van, mert a társulat rendszerint gyenge.

A direktornak igaza van, mert a közönség mind é g részvéten.

S ugy vagyunk everel a dologgal, mint midőn a patakon átfekvő deszkán, találok az a híres két uriember, a kiknek egyike ujságot vesz elő s ugy várja, hogy a másik térjen ki, a másik pedig elkéri az ujság egy részét, ugy várja, hogy az egyik engedjen utat.

Igy aztán ott rekedtek a hidon s még mai napig is ott vannak és olvasák huszmillomadszor az ujságot.

Az az egyik uriember a felséges közönség, a másik a színigazgató.

De van a magyarnak egy közmondása, amelyet meg kellene szivlelni: „Az okosabb enged.”

Erre megint azt felelheti mindkét fél:

— Legyen hát a másik az okosabb!

No hát meg mondom én melyik legyen az okosabb. Legyen a közönség. És pedig először mert több feje van, mint a leghiresebb színigazgatónak, másodsor mert több pénze van mint a leghiresebb színigazgatónak. Mert manapság az okossághoz három dolog szükségeseltetik:

1-ször: pénz, 2-szor: pénz és 3-szor: pénz.

Tehát a közönség legyen az okosabb. Töltse meg azt a színházat, hogy csak úgy nyüzsgöjjen a közönség a színházban, mint borus időben kasban a méh.

Ha meg aztán az egyik fél megkezdte az okosságot, akkor utána indul a másik is. Ha állandóan szuffolt háza lesz a direktornak, reménytelen merem, nem lehet majd semmi kifogásunk a társulata ellen.

Ismerve a mi közönségünket, melyről tudjuk, hogy jószívú, van lelke, és hogy okos, nem tartjuk lehetetlennek, hogy a koma sa bírságot, annyira, hogy engedni fog, megadja a lehetőséget,

hogy engedni fog, hogy városunk első rangu társulat játékában gyönyörköd-hessen.

Csak például akarom említeni Szabadkát, hol magam voltam tanúja 1899. évben, hogy a szezon végén, a jutalomjátékok és bérlet-cyklusok lejátszása után is még közel egy hónapig naponta tömött háza volt Pesti Ihsás Lajos igazgatónak, aki aztán meg is szerezte közönségének azt az élvezetet, hogy első rangu társulattal játszott. Ott volt akkor Sugár Aranka, Ledovszky Gizella, Mihályi Ernő, Lomniczy, Torossy Katicza stb. stb. egész sora a jobbnál jobb erőknél. Aztán a következő szezonban megint kiket szerződtetett Pesti Ihsás Lajos. Gábor Nellit (az operátót), aztán a végtelenül kedvelt Sugárt; Mihályi Ernőt (ki most megy az operához, s akkor jött a Népszínházról), Torossyt újra, Derékit és Lomniczyt és komikusnak Ferenczy Friczit, akit Szabadkán ugy szeretnek, hogy a közönség bomlik a jegyekért, ha a Friczi fellép.

Igy aztán, ha egyik fél sem várja, hogy a másik legyen okosabb, lehet valamire menni. Mindkettő akarjon az okosabb lenni. A közönség pipálja le a direktort azzal, hogy a kénytelen legyen kiírni „A jövő hétre minden jegy el van foglalva”, s a direktor főzze le a publikumot azzal, hogy olyan truppot hoz le, a minőt Zombor még nem látott.

Szilágyi Lajos.

Csarnok.**Vizi raport.**

(vége.)

Hát egyszer csak mit hallok? nagy sivalkodást hallok. Merül halloom? Se előlről, se hátulról, hanem a kis közből. Kinek a sivalkodását halloom? Senki másót mint a Jóska gyereket. Felrántom hamar a csizmámat, pruszlikot is kapok, kalapot a fejemre, a pipát megtöltöm, rágyujtok hamar, veszem a furkót a kemenceze mellől, és vágatok ám a kis köz felé. Mikor odaérek, épen újból kezd a sivalkodás a Jóska, mintha nyuznák a kenyerreit.

De még én akkor ott voltam, és látam az egészet.

Hát a kis közben van egy alacsony léczkerítés, csak épen hogy a libák ki ne jöhessenek az udvarból, mert telne ugyan kőkerítésre is, de fősvény a kutya. A Kéthelyi Ferencz keresztikomámról van szó, az lakik a kis közben.

Ott áll a koma a kerítésnél, és nézi a csetepatét, a mint a gyermekek ütik egymást. Mert nagy ám a háborúság! A komám fia és Marczy úti az én fiamat a Jóskát, a Jóska is ütne a Marczyt, de félti a kalapot, mely a Marczy fejére tévedt, el is venné a Jóska, de nem adja a Marczy, hanem úti a kölyök a Jóskát, a Jóska meg sivalkodik, mert asszonya a Marczy, ha megütés Jóska, sárba taposom a kalapot. Meg-meg egymásnak mennek, meg-meg verik egymást, egyszer csak elkapja a Jóska a kalapot, de a Marczy is fogja a szélét.

Hát most ki erősebb?

Uramfia! hát a Marczy erősebb más fél esztendőkkel, nála is marad a kalap. De a Jóska nekiugrik, ám most jön ami jön. A Marczy behajítja az árokba a kalapot, ráugrik, tánczol rajta.

Vége neki, vége a szép új kalapnak. A Jóska bűg, hogy a komondor is meg-sajnálja, a Marczy meg nevet a kötnivaló, a komám, az én keresztikomám, a bizonyos nevezetű Kéthelyi Ferencz, az is nevet, kérem allassan.

„Hát komám, monddok, mi lesz?”

„Mi lenne komám?”

„De a kalap, komám?”

„Annak lütké, komám.”

„De ez két pengő ám komám.”

„Elég sok pénz olyan hitvány jószág-

Hitvány áde, hitvány oda, megfizeti-e?”

„Fizeti a menykő.”

„Hát nem fizeti komám?”

„De nem ám, komám.”

„Majd lesz ez máskép is.”

„No-no!”

Ezzel fogtam a Jóska gyereket, és mentünk befelé. A kalapot otthagyták, az már üvéké, nem a miénk.

Másnap befogom a két sztriket, oszt hajrá be a városba fiskálíshoz. Jól elmagyarázom neki a dolgot, két tizessel meg is tartottam a beszédet; ha kell, monddok, lesz több is, de a koma szólhatott volna a gyerekeknek, de nem szólt a koma, hanem nevetett a hunczut. Na csak nevéssen.

Eltartott a per jó két esztendeig, volt ott költség, mint a pelyva, huzsör is be kellett menni a városba, munkát abba hagyni. Kínálta már a koma, a két pengőt, de nem kellett nekem igazság kell.

Mert van a világon, kérem, igazságos és igazságtalan népség.

Egyszer aztán a koma elvesztette a pert, nem lehetett tovább apellálni, meg kellett fizetni a két pengőt.

No jó! Nem erről akarok én beszélni. Mert hiszen tudtam én, hogy muszáj nekem nyerni, ha egyszer enyém az igazság.

Most jön ami jön. Fújt a koma mint a repedt bakterdob, még csak nézni se akart rám, én pedig ugyan vidámakat köszöngtettem neki. Csak épen hogy visszazsargott ő kelme. De tegnap mas vége lett a dolognak. Szép meleg idő volt, még a pehely se mozdult szálltában. Mondok az asszonynak:

„Hé asszony, rakjál valamit a tarisznyaba, kimegyek a tanyára megnézni az áldást.”

„Ugyan hová mén ke a pokolba, mindjárt eső lesz” asszonya.

„Eső? Csak nem?” monddok.

„De bizony lesz, nézze meg la.”

„Jól van, megnézem,” monddok azzal kimegyek a sarokra, hogy megnézem azt a bizonyos asszonymondta erőt. A sarokról nyílik a kis köz, a komám háza mellett. Kinnt is áll a koma a pitorajtóban, ő is az eget nézi. Tán neki is szólt valamit az asszony.

Nézem a komát, nézem, oszt asszondom, csak épen annyit, szikrát se többet.

„Tudja-e komám, hogy új kalapja van a Jóska gyerekeknek.”

Lekapja a koma a szemét az égről, rám veti nagy mérgesen, de ha csak ezt vetette volna rám, hanem egy nagy fene követ is rám vetett. Itt érte a kő a kezem fejének háta közepit, úgy meg volt dagadva tegnap mint egy cipő, még ma is úgy volna, ha az asszony netrezselmet, vereshagymát nem rak rá ettől megjavult, most már csak a helya látszik.

Nézem meg jól az úr, és aztán volt nekem vízi raportot, de keményefám teringelt. Majd fiskáliskézre adom megint a komát.

Igaz! Az asszony jól beszélt, félóra se kell, olyan zápor esett le, mintha öntötték volna. Nem is mentem hát ki a tanyára, de különben se mehettem volna a fettenetes dagadás miatt.

Fekete Irán.

Felelős szerkesztő: Dr. Alföldy Árpád

Ugyvél.

Kiadó-laptulajdonos: Oblát Károly.

A női szépség

elérésére, tökéletesítésére és fenntartására legkiválóbb és legbiztosabb a

Margit Crème,

mely vegytiszta, sem higanyt, sem ólmot nem tartalmaz, teljesen ártalmatlan és zsírmentes.

Törvényesen védve.

Ezen világhírű arczkenőcs pár nap alatt eltávolít szepőtől májfoltot, pattanást, bőrrakát (Mitesser) és minden más bőrbajot. Kisimítja a ráncokat, redőket, himlőhegyeket és az arczot fehérré, simává és üdévé varázsolja. Legkiválóbb óvszer a nap és szél befolyása ellen.

Ára: kis tégely 50 kr., nagy tégely 1 frt, Margit hűlgypor 60 kr., Margit szappan 35 kr., Margit fogpép (Zahnpaste) 50 kr., Margit arcvíz 50 kr., Számtalan elismerő és köszönő levél!

Utazatóktól óvakodjunk!

Postán utánvétellel vagy a pénz előzete beküldése után küldi a készítőt:

Földes Kelemen,
gyógyész, A R A D.

Kapható Zomborban: **Schvartz Emil** gyógyszerésznél és **Báits Vitomir** kereskedőnél.

Pléhedény

kilószámra.

BEITSER ARON, ki tavali óriási választékú raktárt tartott porcellán edényben, most

a vásártéren

nagy választékban pléhedényt árusítja **80 kr. és 1 frt kilóját.**

Fényképészet.

Mindazon uraknak, kik a fényképészettel foglalkoznak, becses tudomásukra hozom, hogy egy szakavatott retouchéur alkalmaztam, és ezentul minden fényképészeti munkát, retouchirozást, másolás, kaszirozást és simításra, szóval minden munka elvégzésére vállalkozom. Eladok lemezeket, levelezőlapokat stb. A fényképészeten oktatót adok előnyös díj mellett, porcellánképek siremlékkövekre.

Teljes tisztelettel

Sztojánovits T.

fényképész
Zombor, a korzón.

KLYTHIA A BŐR APOLÁSÁRA

RIZSPOR

Az arcbőr szépitése és finomítása. Lelegeánsabb töltel-, bál- és szalon-puder fehér, rózsaszín vagy sárga. Vegyileg megvizsgálva és ajánlva dr. Pohl J. J. es. kir. tanár által Bécsben.

Elismerő levelek a legjobb körökből minden dobozhoz mellékelve.

Taussig Gottlieb

cs. és kir. udvari toailette-szappan és illatszergyár. Bécs I., Wollzeile 3. sz.

Egy doboz ára 1 frt 20 kr. elküldés utánvétel vagy az összeg előleges beküldése után.

Kapható: a legjobb illatszert, droguin- és gyógyszerárakban valamint Zomborban: **Weidinger S. és Zs.** kereskedő czégnél.

Ziska J.

ROSTÉLY GYÖRGY utóda ajánl **gabona-minőségi, tized- és század-hid-mérlegeket.**

A budapesti árú és értéktörsz szállítására. Roda és raktár:

Budapest VI. Eötvös-utca 1. sz.
Alapított 1872-ben.

Javítások pontosan. Árjegyzék bérletben.

Ha biztos akarunk lenni abban hogy jó és tiszta csokoládét kapunk, vegyük csakis

Suchard csokoládét.

Ezen legjobb és régen elismert csokoládé a leggondosabban van elkészítve, garantizott tiszta és az egész világon kedvelt.

Mindenhol kapható.

Schneider-féle **Páfrány-tokocskák** (Galandócelhajtó.)
Millió embernek szor visszaadta az egészségét
Kik galandférégekben gyomorjában szenvednek.

Pántl kagiliszta fejestől, a páfrány-tokocskák által fájdalom nélkül jótállás mellett, s a legzavartabb idő alatt (3 perccel) teljesen elhajtatják. Ezen kitünő gyógyszer fájdalom nélküli gyors és biztos eredményért jót állás nyújtatik. Nem árt, ha pántl kagiliszta fereg nincs is jelen. — Az letékor megelőzendő. — **Törvényesen védve.**

Egy eredeti doboz pontos használati utasítással a bel- és külföld részére 4 frt postal utánvétellel vagy 3.50 előre való beküldésével. A pántl kagiliszta tünetet a következők: Az arcz halványosága, hágyadt tökntet, kék szemkarikák, lesoványodás, elnyálkásodás, bevont nyelv, emésztéshetlenség, étvágytalanság felváltva mozó etvágygyal gyakori rosszullet vagy éppen ajulások s szédülés főleg éghyomornál, egy gombolyag felszállása egész a nyakig, nyálösszegyülemelés, a test megdagadása gyomorsav, gyomorhév, gyakori felbőfögés, bégörös, hengergetés, hullámszerű mozgások, szuró, szivfájdalmak és szurások a belekben, szivdobogás, a verkerings rendeltenségei, különösen nőknél, gyókor véletlenül beálló főfájás, a buskomorságra való hajlam, életszag és a halál óbjátása. Egyedül valódi kapható: **SCHNEIDER JÓZSEF** gyógyszerésznél, Resiczán, Főutca 21. (Délmagyarorszag.)

HOTTER J. I. R. Szt. József-gyógyszertára a sz. Józsefhez Bécs, XII/2. Schönbrunnerstrasse 182.

Hotter-féle Absorbinol.
1/2 palaock frt 6--; 1/3 palaock frt 3.50. Eltávolít mindenemű kénővést és zsiros testpadékat, anélkül, hogy a szert tönkre tenne. Erősíti a megtámadott és gyenge inakat, eltávolít és tönkre tesz minden esomót az izmokban és megóv minden gyulladástól: különösen bevált epebajnál, esülőkaganatnál, patsbütyköknél vastag térdnél esomóknál az inakon, vastag bökéknél, daganatoknál, ahol lyeinek állpnek. A térdek remegését megszünteti és meggyógyítja a zuzódásokat.

Hotter-féle Agril táppor lovak és szarvasmáknak, 1 esomag 80 kr. azKiváló pótlék a takarmányhoz a alatt arja és egészségének fenntartására; minden arvesz, máj, hólyag- és idegbajnál alkalmazandó.
Hotter-féle holttetem kenőcs 1 tégely ára 2 frt, 1/2 tégely 1 frt 20 kr. Felülmulhatatlan holttetem eltávolítására régi b ajoknál is.

állatgyógyékszármazémai jelenkor legkiválóbbjai, melyek számos bizonylat szerint semmi más hasonló szerrel által hatáskubban el nem értek. Raktarak a gyógyszerárakban és droguáriákban. Fraktár: — Zombor és környék ke részere: **TÁRCZAI ISTVÁN** gyógyszerértára ZOMBOR

Hotter-féle Training-Fluid 1 palack frt 1.20
Az inak és izmokat a maga öreg korig állandó erőben és frissen fenntartja, az állatot a bedór zsölések után a legnagyobb fáradalmakra és vontatásra képeíti. A túlterletés következményeinek bünálás, szaggatás és meredevésné meglepő sikerrel alkalmazatik.

Hotter I. és II. sz. disznópora 1 kiló frt 1.20.
Legjobb étrendi szer a disznók étvágyának és az azzal járó emésztésnek előmozdítására; kitünően bevált orbánczánál. A II. számú hasmenésnél alkalmazandó.
Hotter-féle kolika elleni szer 1 üveg 1 frt 50 kr.
Lovaknál mindennemű kolika és huyfelakadás, szarvasmarháknál pedig puffadás ellen alkalmazandó.

